

PAPKAĆ (1) *vb impf*

inf papkać.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Karmić małe dziecko papką, specjalnie przygotowanym dlań pokarmem, lub być karmionym papką (o dziecku): Pappare, cibum sumere, Pápkác/ pápu dziecięciu dác. Mącz 276c.

Formacja współrzenna: papać.

ZCh